

Boros Imre: Az IMF nem stabilizál

2013 február 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A rémképemlék? Surányi, Bokros „álompáros” gazdaságkiigazítónak hirdetett, gyakorlatilag azonban az országot a multivilág igényeinek megfelel? pénzdiktatúrája óta eltelt másfél évtizedben szinte el is feledkeztünk nagyhatalmú támaszunkról, az IMF-r?l.

Véletlen lenne, hogy pénzügyi vigaszra mindig baloldali vagy balliberális kormányok idején van szükségünk 1981 óta, a nemzeti jobboldal viszont inkább szabadulni kíván a szervezett?l?

Nyilvános fórumokon már többször is elismételtem, hogy amit mi t?lük kérünk mint gyógyírt, azt ?k majd megtagadják, de ránk akarnak olyan kúrát er?ltetni, amelyt?l a bajaink nem csökkennek, hanem épp ellenkez?leg, növekednek majd. Nekünk az ellenünk irányuló pénzpiaci spekuláció romboló, költségnövel? hatásai ellen kellett volna biztosíték, amit az IMF-ben már rendszeresítettek a drámai méret? pénzügyi válságot látva. Ezt nevezik rugalmas (flexibilis) hitelkeretnek. Ez egy pénzügyi keretmegállapodás, amely még ma is jól jönne, amely csak akkor lép életbe és juttat pénzt, ha megtámadják a forintot vagy a magyar államkötvényeket.

Szóval az IMF pénzraktárát csak akkor kellett volna felnyitni, ha támadnak. Nekünk viszont pénzt ajánlottak, és hozzá a szokásos és a baloldalnál mindig kritika nélkül elfogadott és követett feltételeket, a hazaiak, a háztartások és a hazai vállalkozók sarcolását. Most, hogy az IMF felfüggesztette a tárgyalásokat, mondván, hogy ?k pénzr?l és az azzal kapcsolatos feltételekr?l azaz a hagyományos, a baloldalnál mindig bevált készenléti hitelr?l (stand by loan) tárgyaltak, kijelentették, hogy nem bánják, ha ebb?l a kormány egy centet sem vesz fel, de akkor is követni kell a kapcsolódó feltételeket, amit ráadásul még saját szándéklevéllel is meg kell er?síteni, mintha a kormánynak magának lenne szándéka népét és hazai üzleteit megsarcolni. Cinikusan hangzik a kijelentés, hogy a nemszeretem feltételekkel telet?zdelt stand by megállapodást a magyar kormány tekintheti akár rugalmas hitelmegállapodásnak is, ha éppen ez az úri gusztusa.

A hazánkat értékel? elemzésben az IMF álszent módon sajnálkozik és kritizál, hogy nem hisz a magyar gazdasági növekedésben. Az IMF tehát részrehajló és politizál, a hazai érdekek ellenében akarja a jövedelmek elosztását ismét a multinacionális szektorok javára megváltoztani. Ehhez még hitelt is adna az országnak, amire végképp nincs szükség. Az IMF azonban nemcsak rövid távon, de távlatos módon is politizált hazánk esetében. Erre bizonyíték a 2008-as, rekord rövid id? alatt és soha nem látott és várt összegben adott stand by hitel. Másfél év helyett még másfél hét sem kellett, hogy 25 milliárd dollár erejéig a kassza megnyíljon. Els? számú célkit?zés a bankok megsegítése volt, amelyek, mint tudjuk, szinte teljesen külföldi tulajdonban vannak. Arra is jutott pénz, hogy az így megmentett bankoknak legyen elég devizatartalék, ha mégis úgy döntenének, hogy forrásaik egy részét az akkor bajban lév? anyabankoknak kiutalják. Erre szolgált biztosítékként a jegybank megduplázott devizatartaléka,

kerüljön bár 3-4% többletbe az államkasszának. Ez volt a rövid távú IMF-politizálás 2008–2009 években, teljes egyetértésben a kormánnyal.

Közelmúltbeli IMF-illetékesek felülvizsgálati látogatása alkalmával azonban nem értékelték a banksegítés hatékonyságát. Nem tudjuk, hogy ez mennyibe került az adófizet?knek. Megfigyelhet? azonban a hosszú távú politikai cél is. Csak az ábrándos lelk?ek hitték, hogy a balliberális kormány harmadszor is ismételni tud. Gyanítható volt a kétharmados bukta is a maga következményeivel, mint az új alkotmány és megváltoztatott sarkalatos törvények. Erre is be kellett feszíteni. No nem egy biztonsági hálót a kormány alá, hanem egy zsarolási potenciált. A 2008-ban felvett IMF-hitelek zömének lejáratát a választások el?tti évre, azaz 2013-ra ütemezték, noha minden ésszer?ség azt diktálta volna, hogy ütemezzék azt sokkal kés?bbre, hogy biztosan túl legyünk a válságon, ami jól látható módon legalább egy évtizedig eltart. A hazai pénzügyi értékeket a spekuláció folyamatosan támadta, megn?tt a veszélye a pénzügyi ellehetetlenítésnek. Itt a magyarázata annak, hogy a kormánynak miért kellett mégis ismét az IMF-hez fordulnia, noha a gazdasági eredmények miatt már nem pénzért, hanem véd?hálóért. Pénzt ugyanis termel az ország, hiszen a fizetési mérleg már több éve vastagon hozza és nem viszi a pénzt, szemben a Gyurcsány–Bajnai-évekkel, amikor évekig több euró milliárdos lyukak tátongtak a fizetési mérlegben, a kassza kiürült.

Nem vigasz, de tény, hogy az IMF más, hazánkhoz hasonló peremországokkal kapcsolatban is inkább politizál, mint hogy a dolgát végezné. A korábbi nemzeti-liberális román kormány pénz híján belekényszerült egy stand by megállapodásba és az ahhoz kapcsolt kemény feltételekbe. A végrehajtásban azonban megtorpantak, érzékelve a társadalom növekv? elégedetlenségét. Nosza gyorsan sikerült néhány képvisel?t átvásárolnia a ballib ellenzéknek és a kormányt a parlamentben bebuktatni. Megkísérelték még az államelnök-buktatást is. Min? véletlen, hogy a parlamenti vásár után a kormányra lép? Pontáéknak az IMF engedélyezte, hogy lazítsanak a deficitszabályon, a pluszpénzen nyugdíjakat és közszolgálati béreket emeljenek. Meg is lett a min?sített balliberális többség, ma azt csinálnak, amit akarnak, de a választások után azonnal jött a feketeleves is. Emelik az adókat, a kórházakban vizitdíj lesz, privatizálniuk kell kulcságazatokat stb. Folyik a hitelért cserében a jövedelmek és a vagyonok újraelosztása, a hazai jövedelmek és vagyonok terhére, nemzetközi kedvezményezettek javára. Az IMF a nemzetközi nagyszerepl?k érdekében politizál, ehhez keres a tagországokban társutas politikai er?ket.

Hazánkban a balliberális oldal mindig kész a szövetségre. Érthet? tehát, hogy nekünk itt és most nem jár az IMF-véd?háló. A szabályok szerint ugyan járna, csak éppen nem jut. Nem gondolhatjuk komolyan, hogy az IMF ennek segítségével járul hozzá ahhoz, hogy kedveltjei kevesebb pénzt sajtoljanak ki hazánkból, amikor javaslata, a készenléti hitel éppen azt célozta, hogy az összeg a kapcsolt feltételek miatt éppen több legyen. Ez szülte az illetékes IMF-tisztségvisel? legutóbbi, cinikus nyilatkozatát, hogy az ajánlott és feltételekkel megt?zdelt készenléti hitelt nem kell lehívnunk, ha akarjuk, tekintsük véd?hálónak, a szándékolt jövedelemátcsoportosítást pedig szándéklevelünk szerint hajtsuk végre.

Err?l pedig szándéklevél nem születhet. Marad a piac és az egyensúlyozás a trapézon, véd?háló nélkül.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló